

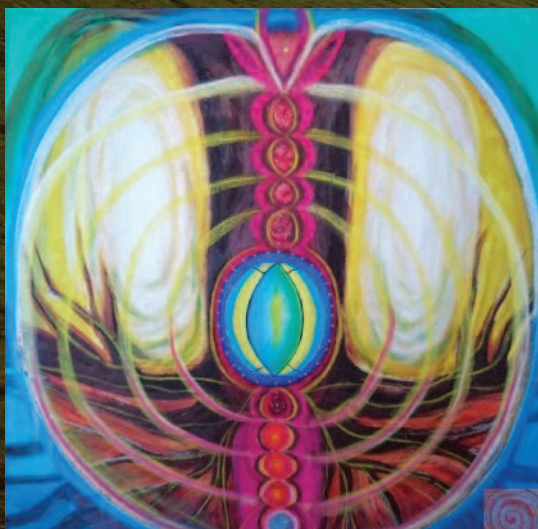
bewustwording

tekst: Elohim Yael / www.facebook.com/elohimyael

De magie van mens en natuurwezens

een vergeten rijkdom

Er was eens een wereld waarin magische wezens als kabouters, elfjes, trollen en andere natuurwezens samen met de mens in harmonie leefden. Tot er zich een kracht roerde en als door een betovering deze wereld verdween. De herinnering aan het vredige samen zijn vervaagde en werd mythe. De mythen sprookjes.

Beeld: Juul van Aken / www.kotuku-art.nl

Maar de magie van deze wezens bleef. Wie een sterke band heeft met de natuur ervaart dat hun energie in de natuur voelbaar en hun waarde voor het natuurrijk zichtbaar is. Niet te verklaren vanuit logica, noch te bevatten voor het verstand want het resonant via onze belevingswereld. Deze wereld en harte kracht staat niet los van het rationele, maar is er mee verbonden.

In het verbinden van deze twee werelden ligt de opening voor het 'zien' van de magie van de natuur en al zijn rijkdommen. Het herstelt onze connectie met het natuurrijk en roept tevens vertrouwde op met onze ware natuur, het zijn van een gevoelswezen dat in verbinding staat met zijn omgeving en hierin potentie ziet voor één samenheid.

De betovering

Het was het hoofd dat met de logica van de ratio de betovering oplegde en natuurwezens deed belanden in de wereld van de fantasie. Ingegeven door aardse realisme en het willen controleren, beheersen en verklaren van onze omgeving, ontstond verwijdering tussen mens en de natuur (wezens). Vanuit verdere rationalisering verdween de verbinding met de natuur en ons intuïtieve vermogen steeds meer naar de achtergrond in ons dagelijkse leven en leefritme. Tot het moment van nu waar we bovenal geleefd worden door onze dagelijkse agenda en we verwijderd zijn van de natuurkennis en onze innerlijke en natuurlijke vermogens.

Het is de kracht van het hart dat de betovering kan opheffen en de sluiers naar de verdwenen wereld van de natuurwezens kan doen oplossen. Het hart, het warme hart, is immers in staat om zich verzoenend op te stellen en weet contact te maken op een dieper en woorden overstijgend niveau. Het heeft ook het vermogen om verloren vertrouwen weer te herstellen. Want het afgesneden zijn van de 'alledaagse' wereld heeft de natuurwezens in hun wezen gekwetst. De 'verbanning' van hun aanwezigheid naar de wereld van de fantasie en sprookjes heeft hun essentie belast; en het 'onzichtbaar zijn' heeft hen het gevoel gegeven dat ze er niet mochten zijn.

"We mochten er niet zijn!"

Dit zei een elemental of deva letterlijk tegen me een jaar geleden tijdens mijn - energetische - werk met en voor de natuurwezens voor verlichting van de ervaren belasting op hun wezen. Wat hij zei kwam binnen. Ik besepte hoe lang al de natuurwezens er niet meer 'waren', onzichtbaar en niet gehoord achter een dikke sluier van mist. Hoe daarmee hun aanwezigheid als gelijkwaardige aardse medebewoners ontkend werd, en hoe eenzaam dat moet zijn geweest. Herkenbaar volgens mij. Want iedereen kent wel zo'n moment, een moment van eenzaamheid, het gevoel van onwelkom zijn, de ervaring om als niet gelijke te worden behandeld ... Uit zelfbescherming heeft een deel van de natuurwezens zich afgeschermd.

Tijdens de periode van afgescheiden zijn hebben de meeste natuurwezens het lastig gevonden om hun grenzen te bewaken en in contact te blijven met hun kernkwaliteiten. Zo hebben de draken bijvoorbeeld de loyaliteit aan zichzelf - het draak zijn en hun liefdevolle waarachtige kwaliteiten - uit het oog verloren. De uitvergroting van hun vurige en 'woeste' kant in verhalen - zoals die van Joris de drakendoder of St. Michael die de draak verslaat - e.d. heeft hierbij niet geholpen en heeft hun essentie extra belast. Deze belasting heeft bij meer natuurwezens met een vurige kwaliteit plaatsgevonden. Het is ook lastig om jezelf niet te vergeten, om een gezonde balans te vinden tussen trouw aan jezelf en loyaliteit aan een ander, tussen de kracht én de valkuil van je (kern)kwaliteit.

Onze ware natuur

In die zin vinden wij mensen zeker herkenning in de ervaringen van de natuurwezens. Maar misschien zit de grootste les in 'het sprookje van de mens en de magische wezens' wel in de herinnering aan onze eigen magie. Aan het feit dat werkelijke wetenschap niet in het hoofd beleefd wordt maar in de 'natuurwetten' van onze natuurlijke vermogens en onze verbeeldingskracht, in ons hart en onze innerlijke belevingswereld. We zijn immers meer dan ons denken, en zijn in staat om dit te overstijgen. We zijn gevoelswezens die in verbinding staan met onze omgeving en vanuit het hart verbinding kunnen leggen met anderen; ook met het minder fysiek grijpbare, het etherische en anders waarneembare. Daartoe hebben we wel minder in ons hoofd te zitten en meer in verbinding met het hart te zijn.

Contact met de natuur helpt ons hierbij. Het werkt rustgevend, helpt te ontspannen en onze gedachten te kalmeren. Het haalt ons uit het hoofd en brengt ons in het hier en nu en meer in con-

We zijn gevoelswezens, die in verbinding staan met onze omgeving en vanuit het hart verbinding kunnen leggen met anderen; ook met het minder fysiek grijpbare, het etherische en anders waarneembare

tact met onze zintuigen en innerlijke beleving. Als je deze waarnemingen helemaal in je opneemt, kan het in de natuur zijn je één doen voelen met de natuur. *Het is deze gevoelswereld waarop de natuurwezens resoneren.* Hierbij vindt uitwisseling plaats via de innerlijke belevingswereld – d.m.v. bijvoorbeeld overdracht van beelden of woorden of zintuigelijke of gevoelsgewaarwording. Het betreft communicatie vanuit een diepere laag, een staat van zijn ¹, van ‘ik ben’ waarbij ego zich omzet in kracht. Vanwege de fijngevoeligheid van hun wezen zijn natuurwezens gebaat bij een zo zuiver mogelijke communicatie. Zodra er contact gemaakt wordt vanuit een minder diepe laag wordt de communicatie minder zuiver vanwege bemoeienis van het denken, wilsuïting van het ego of belasting door emotie. Hoewel elk van ons weer anders contact maakt en natuurwezens waarneemt, is de basis dezelfde: *verbinding met het hart.*

Stel je voor wat er zou gebeuren als wij ons hart openen en de magie van de natuur toelaten. Hoe zou de wereld er dan uit zien?

Hun magische waarde

Het natuurrijk heeft zo veel te bieden, schoonheid, blijheid, wijsheid, kracht, ontspanning, het je één doen voelen met de natuur. Deze schatten helpen ons met een gezonde verstandhouding tussen hoofd en hart en een goede verbinding met onze innerlijke belevingswereld. Ze zijn in staat ons gevoel van betrokkenheid met de natuur om te zetten in gedrag van verantwoordelijkheid. Een houding waarbij de mens met een warm hart zorgdraagt voor de aarde en haar rijkdommen in plaats van ze uitbuit en waardoor er een vruchtbare samenwerking ontstaat vanuit respect, liefde en evenwichtigheid. Een gevoel van verbondenheid, van één zijn met de aarde.

Natuurwezens maken hier onderdeel van uit. Ze zijn van onschatbare waarde voor het ‘functioneren’ van het natuurrijk. Elk ‘type’ natuurwezen heeft een kwaliteit en energetisch talent dat hier aan bijdraagt. Zo zijn er de (oer)elementals die specifiek gekoppeld zijn aan aarde-, water-, lucht- en vuuraspecten, de elfjes of tinkerbells, pixie’s en elven, de wat aardse wezens zoals trollen, kobolts, kabouters en aardmannen, en de draken (zoals aarde-, water- en vuurdraken), de eenhoorns, Pegasus en ook minotauren, centauren en alle andere magische wezens die voorkomen in sprookjes en legendes. Het zijn allemaal zacht-aardige en speelse wezens die een soort lichtheid in zich hebben die je onwillekeurig een glimlach geeft en blij maakt. Met hun opmerkzaamheid en grote kennis van de aarde en de natuurelementen kunnen ze ons allerlei aanwijzingen en boodschappen geven. Voor evenwichtig vruchtgebruik van de natuur, maar ook wat betreft onze innerlijke ontwikkeling en bewustzijn. De natuurwezens willen dit ook graag. Ze verlangen er naar met ons samen te zijn en samen te werken, in harmonie.

Oefening

‘Naar je hart’ – houvast voor contact met natuurwezens
Voor contact met de natuurwezens, helpt het om naar je hart toe te ademen. Je bewustzijn wordt dan verlicht en de sluiers verdwijnen.

“Sluit je ogen en haal een paar keer diep adem vanuit je buik. Je merkt dat je hart hierdoor steeds ruimer aanvoelt en zal groeien. Neem de tijd en trek vervolgens een lijntje vanuit je lichaam naar het kristallen hart van de aarde en daarna in een lus omhoog naar het universum om weer terug te laten keren in je lichaam.”
Als je vervolgens communiceert met natuurwezens, probeer dan met je aandacht in je buik te blijven en niet naar de hogere delen van je lichaam te schieten. Dit helpt om vanuit de diepere lagen contact te leggen. (Deze oefening is aangereikt door Ingrid de Bruijn)

De terugkeer van het verloren rijk

Zijn wij als mens zo ver om gehoor te geven aan dit verlangen en de deuren naar de magie van een vergeten rijkdom te openen? Dan hebben niet alleen wij, maar ook de natuurwezens trouw te zijn aan onze ware natuur en het (gevoels)wezen dat wij in essentie zijn. Dáár vinden wij elkaar. Als wij daarbij bereid zijn de natuurwezens en hun rijk vanuit ons hart te verwelkomen en de diepere en zuivere lagen in het contact met ze aan te boren - *de lagen zonder belasting door hoofd, ego of emoties* -, kan het onderlinge vertrouwen hersteld worden. Vanuit de taal van het hart ontstaat dan onderlinge resonantie en is er ruimte voor verzoening. Het zal het verloren rijk doen terugkeren en zowel hen als ons sterken om in de kracht te gaan staan van ons wezen. Dé basis voor een toekomst waarin we met elkaar nog lang en gelukkig leven.

Beide werelden verbonden in éénheid, onze wereld en die van het natuurwezenrijk, de wereld van de logica en de intuïtie, van het rationele en de innerlijke gevoelswereld, de zichtbare en de ‘onzichtbare’ wereld. Ze staan niet los van elkaar maar ze staan in verbinding. Ze vinden elkaar in het warme hart, het hart dat zich opent en de lagen van het opgetrokken beschermingsschild aflegt. Het brengt nieuw perspectief en werpt een heel ander licht op onszelf, onze ware aard en onze toekomst met de aarde en haar rijkdommen. Over deze nieuwe belichtingswijze gaat het volgende artikel. <

¹ een staat van natuurlijk zijn of het zijn van een human being in plaats van een human doing. Een wezen dat meer is dan zijn denken en doen en in contact is met zijn innerlijke wereld en vermogens. Een wezen dat op ontspannen wijze vanuit zijn hart leeft in connectie met het natuurrijk en hierdoor ook in verbinding staat met de kosmische elementen.